సోమ్నాంబులిస్ట్

"నేనే జోకుల వెంకన్నని!"

"అవును, నేనే జోకుల వెంకన్నని!"

గదిలో పడుకున్న పాప నిద్రలో ఉలిక్కిపడి లేచింది. మూడు రోజుల క్రితమే, తమ పక్కన ఖాళీగా ఉన్న గదిలో అద్దెకు దిగిన అందమయిన అబ్బాయి అర్ధరాత్రి వేళ అలా గట్టిగా కలవరించడం చూసి ఉలిక్కిపడింది.

తన పక్కనే పడుకుని, నిద్ర పట్టక దొర్లుతున్న సత్యవతిని తట్టి, "ఎవ రీ సోమ్నాంబులిస్ట్" అంది.

"ఎవరో నువ్వే చెప్పావుగా? ఇక వేరే వివర మెందుకు?" అంది సత్యవతి.

"వెధవ నిద్ర జోకులు జోకక అత డెవరో, ఏం చేస్తున్నాడో చెప్పు" అంది.

"ఎస్. బి. ఐ. లో ఉద్యోగం వెలగ బెడుతున్నాడట. రాత్రి తొమ్మిది గంటల దాకా 'ఓ. టి.' చెయ్యడం, వచ్చి పడుకుని కలవరించడం. అతను వచ్చిన రోజు రాత్రే 'షార్ట్! షార్ట్!' అని కలవ రించాడు. మేం హార్టేమోనని కంగారు పడ్డాం. మరునాడు అన్నయ్య చెప్పాడు— అతనికి ఆ రోజు రెండు వందలు షార్ట్ వచ్చిందిటని. ఇంకో విశేషం. నిద్రలో ఒకోసారి లేచి అలాగే నడిచి వెళ్ళిపో తుంటాడట. మేం చూడలేదనుకో. అతనుమాత్రం ఆ విషయం ఇంట్లో దిగే ముందు అన్నయ్యతో చెప్పి, 'తను అలా నిద్రలో ఎక్కడి కయినా వెళ్ళినా మీరు కంగారు పడకండి' అని చెప్పాడట. అన్నయ్య 'మరి ట్రీట్‌మెంటు తీసుకో రాదా!' అంటే, అంతకు ముందు రోజే డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళాననీ, ఓ నెల రోజులు ట్రీట్‌మెంటు తీసుకోవాలని డాక్టరన్నాడనీ అన్నయ్యతో చెప్పినట్లు అన్నయ్య నాకు చెప్పాడు" అంది సత్యవతి.

"కుర్రాడు బాగానే ఉన్నాడు, చూశావుగా?"

"చూశాను, చూశాను. నువ్వీ వేళే వచ్చావుగా? ఇంకా చూడ్డవుగాని కంగారు పడక" అంది సత్యవతి.

పాప విసుక్కుంది. విసుక్కున్నాక పడుకుంది.

* * *

ఆ ఇల్లు పాప నాన్నదే. కాని, ఆ ఇంట్లో వాళ్ళ మేనత్త ఉంటుంది. సత్యవతి పాప మేనత్త కూతురు. బి. ఎ. ఫైనల్ వ్రాసి సరదాగా ఆ ఊరు వచ్చింది పాప.

మరునాడు బావ బాబ్జీ దగ్గర వివ రాలు సేకరించింది పాప.

ఆ వివరా లివి. "అతని పేరు వెంకన్న. బాంక్‌లో కాషియర్ ఉద్యోగం. ఇంకా పెళ్ళవలేదు. బాబ్జీకి పరిచయమయ్యాక మంచివాడని ఆ కుర్రాణ్ణి తమ ఇంట్లో రూములోకి అద్దెకు రానిచ్చాడు. అతను సోమ్నాంబులిస్ట్, మనవాడే."

ఆఖరి మాటతో ఉలిక్కిపడిన పాప "నీ కెలా తెలుసు?" అంది. "అతను చెప్పాడు గనక" అని జవాబిచ్చి పాళ్ళావిడకి ఉత్తరం పోస్ట్ చెయ్యాలంటూ వీధిలోకి జారుకోబోయాడు.

"ఆగు, బావా! రాత్రి 'జోకుల వెంక న్నని' అంటూ కలవరించాడే మరి? జోకుల వాళ్ళింటి పేరా?" అనడిగింది పాప.

"కాదు, మరదలా, కాదు. అతను పనిచేసే బాంక్‌లోనే 'విట్స్‌క్రాసు' అనే వాడున్నాడు ..."

"విట్స్‌క్రాసా! అదేం పేరు?"

"అదికూడా బాంకు జనావళి ఇచ్చిన బిరుదే. అతను మంచి 'విట్సు' వేస్తుం టాడని, అతని పేరు 'విఠల్‌రావు'ని 'విట్స్‌క్రావు' అని మార్చారు. అంతటి విట్స్‌క్రావూ వెంకన్న జోకులకి ఆకులా అయిపోయి 'జోకుల వెంకన్న' అని ఓ

పేరు పెరేశాడు. అందుకూ అతన్ని "జోకుల వెంకన్న" అనే అంటారు" అనేసి వీధిలోకి పోయాడు.

బాబీ బయటికి వెళ్ళాక పాప సత్యవతితో — "ఇంకా రూమ్‌లోనే ఉన్నట్టున్నాడే, ఈ ఏమిరాజా" అంది.

"సోమరా ఎవరు" అంది సత్యవతి ఆశ్చర్యపోతూ.

"ఇంకెవరు — ఆ సెమ్బ్రాంబులిస్ట్" అంది పాప.

"అతని ఖర్మ. నీవు అతను 'సెమ్బ్రాంబులిస్ట్' అని చెప్పడం పొరపాటయింది. అతను ..." అని సత్యవతి ఏదో చెప్ప బోయేంతలో బయటి నుంచి ఎవరో పిలుస్తున్నట్టుగా అనిపించి, "ఎవరది" అంటూ పాప బయటికి వొచ్చింది.

బయటికి వొచ్చిన పాప గుమ్మంలో నిలబడ్డ అతన్ని చూసి నాలిక కొరుక్కుంది.

"ఏమండీ" అంది పాప.

ఆ అమ్మాయిని ఇదివరకు చూడలేదు వెంకన్న. చూశాక సిగ్గుపడ్డాడు. సిగ్గుపడుతూనే ఆ అమ్మాయి అందమంతా పరీక్షించాడు. 'రూపాయి కాసుల్లాంటి అందమయిన చక్రాల్లాంటికళ్ళు, చెవ్రికింద నయాపైసంత పుట్టుమచ్చ, అయిదు పైసల కాసు గోడుగా నిలబడితే ఎలా ఉంటుందో అలాంటి ముక్కు. కొత్త ఇరవై రూపాయల కాగితం రంగు ఒళ్ళు.' ఆలోచిస్తూ ఆ అమ్మాయి అందమంతా పరీక్షించేశాడు.

"ఏమండీ, పరీక్షిత్ గారూ!" అంది పాప.

"నా పేరు పరీక్షిత్ కాదండీ, వెంకన్న" అన్నాడతను. వెంకన్న అనే పేరు చెప్పుకోవడానికి సిగ్గుపడే రోజుల్లో, ఆ అమ్మాయి ఎదురుగా నిలబడి 'నా పేరు వెంకన్న' అని ధైర్యంగా చెప్పుకోగలిగిన ఆ కుర్రాణ్ణి చూసి పాప ముచ్చటపడింది.

"ఏం కావాలండీ" అంది పాప.

"మీరే" అందామనుకొని ఆ అమ్మాయి ఏమన్నా అంటుందేమోనని జడిసి ఊరుకున్నాడు.

"ఇంకోకావిడ ఉండాలి కదండీ, బాబ్జీ గారి చెల్లాయి" అని అడిగాడు.

పాప ఉడుక్కుంది. ఎదురుగా ఉన్న తనతో మాట్లాడకుండా ఇంకోకమ్మాయి నడుగుతాడేమిటి అనుకుంది. అనుకున్నాక "సత్యవతా, లేదండీ, పక్కింటి కెళ్ళింది" అని అబద్ధమాడింది.

ఈ లోపుగా "ఎవరు, పాపా" అంటూ వచ్చిన సత్యవతికి గుమ్మంలో వెంకన్న కనిపించాడు.

వెంకన్నకి కోపం వచ్చింది— ఈ అమ్మాయి ఇలా చెప్పిందేమిటా అని.

"అరెరే, మీరా! రండి" అంటూ లోపలికి పిలిచింది. పిలిచాక అతను లోపలి కొచ్చాడు. కూర్చోబెట్టి తను లోపలి కెళ్ళి కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది. తిండి విషయంలో మొహమాటం లేని వెంకన్న కాఫీ పుచ్చుకుని తాగేశాడు.

"ఈ అమ్మాయి నా మామయ్య కూతురు. పేరు పాప. బి. ఏ. ఫైనల్ చాసింది" అని పరిచయం చేసింది.

ఇద్దరూ మొహమాటంగా విష్ చేసుకున్నారు.

"ఏమండీ, ఏమన్నా పని ఉందా?" అని అడిగింది.

వెంకన్న వెంటనే — "అదే — బాబ్జీ ఉన్నాడేమోనని అడుగుదామని వచ్చాను" అని జవాబిచ్చాడు.

అది విన్న పాప మొహం మాడ్చుకుంది.

"ఇప్పుడే బయటి కెళ్ళా" డంది సత్యవతి.

వుండమాటి సూర్యం

వెంకన్న వెంటనే లేచాడు. "సర్లెండి. సాయంత్రం కలుస్తాను" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

"బావ ఇంట్లో ఉన్నాడో, లేదో అడగడానికి గుమ్మంలో నిలబడ్డ నేను చాలనూ? ఆయన చెల్లెలు గారే కావాలా! గుమ్మంలోంచే తిరిగిపోయే ప్రశ్నకి జవాబుకోసం లోపలి కొచ్చి, కాఫీ తాగి 'మీ బాబ్జీ ఉన్నాడా!' అని అడిగి పోతాడా?" అంటూ ఉడుక్కుంది పాప.

సత్యవతి నవ్వేసి లోపలి కెళ్ళిపోయింది.

* * *

ఆ రోజు రాత్రి నిద్ర పట్టక వరండాలో తిరుగుతున్న పాప ఆకాశంలో చంద్రుణ్ణి చూస్తూ స్తంభాన్నానుకుని నిలబడింది. ఎక్కడో తలుపు చప్పుడయి నట్టనిపించింది పాపకి. కాస్సేపట్లో వెంకన్న వరండాలో కొచ్చాడు.

'అర్ధరాత్రి వేళ అందమయిన కుర్రాణ్ణి ఒంటరిగా ఉన్న పాప చూశాక గుండె జల్లుమంది ఆమెకు. పాపని వెంకన్న కూడా చూశాడు. చూశాకా పలకరించక పోతే బాగుండదనీ, 'కల్చర్‌లెస్ బ్రూట్' అనుకుంటుందేమోననీ — "హలో, పాప గారూ! భోజనం చేయలేదా!" అన్నాడు సీరియస్‌గా.

పాప ఉలిక్కిపడింది. 'తను ఆ పూట భోజనం చెయ్యలేదని అతని కెలా తెలిసిందో" ననుకొంది. అనుకున్నాక "ఇంకెలా తెలిసి ఉంటుంది? సత్యవతి చెప్పి ఉంటుంది. అయినా, దానికి బుద్ధిలేదు. ప్రతి చిన్న విషయమూ ఎవరో ఒకరికి చెప్పందే దానికి నిద్రపట్టదు. అందుకే అది హాయిగా నిద్ర పోతూంది' అని తిట్టుకుంది పాప.

"ఎవరు చెప్పా రనుకుంటున్నారో? ఎవరూ చెప్పలేదు. నేను కూడా ఈ వేళ భోజనం చెయ్యలేదు. కారణం తెలియ దేమో మీకు? చాలా చిన్నది. ఈ ఊళ్ళో 'అప్పదాల' ఒకడే ఉన్నాడు. 'రమేష్' అని. అతను ఎనిమిదయితే తలుపులు మూసేస్తాడు. ఎనిమి ద్దాటాక ఈ ఊళ్ళో ఏమీ దొరకదు. పడుకుంటే నిద్ర పట్టలేదు. కడుపులో ఆకలేస్తుంటే నిద్రెలా పడుతుందండీ! 'ఇంపాజిబుల్!' అందుచేత మీరు కూడా ఆకలితో బాధ పడుతూ నిద్దర రాక ఇలా తిరుగుతున్నా రని అనుకున్నాను" అని సకారణంగా వివరించాడు వెంకన్న.

'కుర్రాడికి కొత్త లేదే, బాగానే మాట్లాడుతున్నాడు. తన కేమో ఆకల్లేక ఇందాకా తిండి తినలేదు. పాపం ఆకలి వేసినా తినడాని కేమీ లే దితని కిప్పుడు' అని బాధపడింది పాప.

"మీరు ఎనిమిదింటి దాకా ఏ రాచ కార్యాల మీద బయలుదేరారో" అంది పాప.

"బాంక్ కార్యమండీ. మూడు గంటలు ఓ. టి. ఏం చెయ్యమంటారు, చెప్పండి?" అన్నాడు.

'అదా సంగతి, మహానుభావా!' అనుకొంది పాప.

"ఇక్కడే ఉండండి నే నొచ్చేదాకా" అని పాప ఇంట్లోకి వెళ్ళి ఇంట్లోంచి ఓ జగ్గులో మంచినీళ్ళూ, ఓ పళ్ళెంలో పూతరేకు చుట్టలూ తెచ్చి ఇచ్చింది.

మొహమాటం లేకుండా అందులో ఉన్న ఆరూ తినేసి, జగ్గుడు మంచినీళ్ళూ తాగేసి, "థాంక్స్" అన్నాడు. అన్నాక "మీరూ ఏమీ తినలే దన్నారు కదండీ, అన్నీ నేనే తినేశాను. ఇప్పు డెలా" అన్నాడు.

పాప భగ్గున మండిపోతూంది. ఇంట్లో ఆరే ఉన్నాయి. అంతకుముందే వాళ్ళ మేనత్త 'ఇవ్వన్నా తినవే' అంటే 'బల్లమీద పెట్టు' అని చెప్పి పడుకుంది. అందులోవి రెండయినా ఇప్పుడు తినచ్చనుకుంది. అన్నీ తినేసి మీ కో అంటూంటే చిర్రెత్తుకొచ్చింది పాపకి.

"ఫర్వాలేదు లెండి. మీరు తిన్నారుగా!" అంది పాప.

వెంకన్న దానికి చాలా అర్థాలు తీసుకున్నాడు. 'తను తింటే పాప కూడా తిన్నట్టేనన్న మాట. అంటే పాపకి నేనంటే ఇష్టమన్న మాట!' అనుకొని, "మీరంటే నాకు చాలా ఇష్టం" అనేశాడు.

పాప ఉలిక్కిపడింది.

ఉలిక్కిపడి లేచాక "ఎంతిష్టం" అంది.

"నాకు ఓ. టి. మీదున్నంత" అన్నాడు.

పాప కిప్పుడు నిజంగా సిగ్గేసి, అంతకుముందు తను పట్టిన కోపంలోంచి లేచి, "మీకు ఓ. టి. అంటే అంతిష్టం అయితే, నా కిస్తారా మీ ఓ. టి." అంది.

వెంకన్న ఇబ్బందిగా మొహం పెట్టాడు. తరవాత "కావాలంటే నా జీతమన్నా తీసుకోండి గాని, ఓ. టి. మాత్రం ఇవ్వలేను" అని సీరియస్‌గా అనేశాడు.

పాప కంగారుపడింది — తను సరదాగా అంటే అంత సీరియస్ అయి పోయా డేమిటా అని. "తమాషా కన్నాను. మీ ఓవర్ టైమ్ నా కెందుకండీ!" అంది. అన్నాక 'ముద్దుమొహం, జోకుల వెంకన్నట. జోకేసినా అర్థమవక మేకలా బిగుసుకుపోయాడు' అనుకుంది.

"పాపగారూ, మీ రేమన్నా ఫరవాలేదు. సరదాగా అన్నా సరే, కోపంగా అన్నా సరే. కాని, మిమ్మల్ని ప్రొద్దుట చూసిం దగ్గర్నుంచి ఎంతకీ బాలన్సవ్వని క్యాష్‌లా నా మనస్సు గజిబిజి అయిపోయింది. నా మతి మతిలో లేదు. మీరే నా ఓ. టి. అనుకున్నాను. మీరూ, నేనూ జీతం— ఓ. టీల్లా కలిసిపోదామనుకున్నాను; అనుకుంటున్నాను. మీ రేమంటారు? మీరె నా ప్రాణం. మీరు లేనిదే నేను బ్రతకలేను. నేను మరీ 'కొత్త పెక్సస్' రూపాయంత అందంగా లేకపోయినా, 'సాయిల్డ్ నోట్'లా మాత్రం ఉండను. కాబట్టి నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకుందా మనుకుంటున్నాను" అని ఏక బిగిని 'పేమెంట్ కౌంటర్లో' నోట్లు లెక్కెట్టినట్టు గబగబా మాట్లాడేసి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

పాప కళ్ళప్పగించి చూస్తూ ఊరుకుంది. అతని మాటలు సరిగా అర్థమవక పోయినా, మొత్తం మాటల్నిబట్టి తన మీద ప్రేమ చాలా ఎక్కువగా ఉందనుకుంది. తనని ఒక్క పూటలోనే ఇంత ప్రేమిస్తే ముందుముందు ఎంత ప్రేమగా చూసుకుంటాడో ననుకుంది.

'కుర్రాడు బాగున్నాడు. ఛ! ఛ! కుర్రాడేమిటి, తనను పెళ్ళాడబోయే వాడయితేనూ? ఉద్యోగం మంచిదే!' అని ఆలోచించి పాప— "ఊఁ" అనే లోపుగానే వెంకన్న —— "బాగా ఆలోచించి చెప్పండి" అనేసి తన గదిలోకి పోయి

సెక్రటరీ- అధ్యక్షులవారేమో ఆగష్టు పదహేనన్నారు-
ఇంతకూ స్వాతంత్ర్యమొచ్చిందెప్పుడూ!

తలుపు వేసేసుకున్నాడు.

పాప నిర్ఘాంతపోయింది.

* * *

ప్రొద్దున్నే హుషారుగా నిద్రలేచి పెరట్లో కెళ్ళిన పాపకు నూతి దగ్గర మొహం కడుక్కుంటున్న వెంకన్న పాపను చూసి పలకరింపుగా నవ్వి, టవల్‌తో మొహం తుడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

తరవాత తీరికగా బాబ్జీ వెళ్ళిపోయాక సత్యవతిని మెల్లిగా కబుర్లలోకి దింపింది పాప.

"వెంకన్న గారికి ఎవరూ లేరా, పాపం. హోటల్లో తింటాడు" అంది పాప.

సత్యవతి ఓ సారి పాప ముఖంలోకి చూసి నవ్వి, "ఎవరూ లేకేం? హోటల్లో తినేవాళ్ళంతా దిక్కుమాలిన వాళ్ళనా నీ అభిప్రాయం" అంది.

"అబ్బే, అదేంకాదుగానీ ..." అంటూ రాత్రి జరిగిందంతా ఒక మాట కూడా దాయకుండా సత్యవతికి చెప్పింది పాప.

చెప్పాక "నీ అభిప్రాయం సెల విమ్మని ఏా మనవి" అంది పాప. "నేను కుంటే బాగుంటుం దంటావా" అని కూడా అంది.

"నీ కిష్టమయ్యాకా నేను వద్దంటే మాత్రం నువ్వు మానేస్తావా, ఏమన్నానా! అని, "వెంకన్నగా రింకా బాంకు కెళ్ళలేదు. మెల్లిగా పిలుచుకొస్తాను. ఏ సంగతీ అడిగేద్దాం. అయినా, నీతో రాత్రి అన్నా డన్నావు కాబట్టి అది లెక్కల్లోకి రాదు. కారణం నీకూ తెలుసు. అతను సోమ్నాం బులిస్ట్" అంది సత్యవతి. వెంకన్న కోసమని వీధి గుమ్మంలోకి వచ్చిన సత్యవతికి వెంకన్న గుమ్మంలో నిలబడి కనిపించాడు.

సత్యవతిని చూడగానే సిగ్గుపడు తున్నట్టుగా నవ్వాడు. పాప గురించి చెప్పడానికి సిగ్గుపడుతున్నా డనుకుంది సత్యవతి.

"బాబ్జీగా రున్నారండీ? నిన్ననే ఇద్దా మనుకున్నాను. కానీ, నిన్న మంగళవారం అని తియ్యలేదు. 'అఫ్‌కోర్స్' బాబ్జీకి ముందే తెలుసనుకోండి. మీకు చెప్పే ఉంటాడు."

తలుపు చాటున సిగ్గుగా నిలబడ్డ పాప బుర్ర పనిచెయ్యడం మానేసింది. 'బాబ్జీ బావకు కూడా చెప్పేశాడా ఏమిటి!' అనుకుంది.

సత్యవతికీ మతి పోయింది గాని కంగారుపడలేదు.

"వచ్చే శనివారం రాత్రి నా పెళ్ళి. అన్నవరంలో. మీరు తప్పకుండా రావాలి. మా మేనమామ కూతురేలెండి. ఇదుగో శుభలేఖ. మీ ఇంట్లో మీ చుట్టం అమ్మాయిని నిన్న పరిచయం చేశారు— చూడండి, ఆవిడ పూర్తి పేరు చెప్పండి. వేరే కార్డు రాసి ఇస్తాను" అంటూన్న వెంకన్నని చూసి, అలాగే తలుపువెనకాలనిలబడఉన్న పాప "సోమ్నాం బులిస్ట్!" అంది పళ్ళు పటపటా కొరుక్కొంటూ. ★